Autor publikacji:,
Zbigniew Rzywucki firma R-Ceram.

www.doskonaleniegolebir-ceram
golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji,

Opis metody lotowania wdowieństwem totalnym jest kontynuacją moich poprzednich publikacji dotyczących metod lotowania gołębi. W publikacji położono szczególny nacisk na omówienie czynników, które mogą znacznie przyczyniać się do sukcesu w lotowaniu wdowieństwem totalnym. Ponadto w publikacji zostały omówione utrudnienia oraz zagrożenia dla hodowli, które wynikają z lotowania wdowieństwem totalnym.

Publikacje związane

- ✓ *Podstawy żywienia gołębi.*
- ✓ *Ocena kału gołębi, jako wskaźnika zdrowia i kondycji fizycznej gołębi.*
- ✓ *Przegląd wskaźników kondycji i formy lotowej gołębi.*
- ✓ *Wpływ sprawności układu odporności organizmu na stan zdrowia i witalność gołębi.*
- ✓ *Lotowanie gołębi wdowieństwem klasycznym, lotowanie wdowami, lotowanie metodą gniazdową,*
- ✓ *Wademekum produktów dla gołębi firmy PANTEX HOLLAND.*

Część 1. OMÓWIENIE POTENCJALNYCH KORZYŚCI ORAZ ANALIZA UTRUDNIEŃ I ZAGROŻEŃ WYNIKAJACYCH Z LOTOWANIA WDOWIEŃSTWEM TOTALNYM.

Pośród hodowców, którzy aktywnie uczestniczą w lotowaniu gołębi panuje przekonanie, że nie istnieją super systemy, które w stu procentach można przekopiować z jednej hodowli na drugą. Takie działanie nie zawsze gwarantuje osiągnięcie sukcesu. Tak jak przy każdej innej metodzie lotowania, w metodzie „wdowieństwa totalnego" kluczem do sukcesu jest optymalna dla danej hodowli organizacja hodowli oraz systematyczne i skuteczne zarządzanie lotowaniem gołębi, tydzień po tygodniu. Taka forma lotowania wręcz wymusza u hodowcy i jego gołębi zrozumienie zasad, które wynikają z metody lotowania i na bieżąco wyczuwać zachowanie się swoich gołębi. Nieodzownym warunkiem do osiągnięcia sukcesów jest także dostępność czasowa hodowcy, która wymagana jest dla realizacji systemu lotowania. Dotyczy ona codziennych systematycznych działań związanych z karmieniem, utrzymaniem zdrowia i kondycji, oblotami gołębi z zachowaniem separacji płci, treningami, motywacją oraz działaniami podczas lotów. W lotowaniu metodą wdowieństwa totalnego wykorzystuje się całą paletę różnego rodzaju działań, których celem jest uaktywnienie motywacji szybkiego powrotu gołębi do gołębnika. W metodzie tej wszystkie sposoby są dozwolone i tylko od hodowcy zależy czy potrafi on na bieżąco wyczuwać zachowanie się swoich gołębi.

ZESTAWIENIE ZAGADNIEŃ, KTÓRE NAJCZEŚCIEJ PORUSZANE SĄ PRZEZ HODOWCÓW PODCZAS DYSKUSJI.

1. Czy Lotowanie wdowieństwem totalnym uwarunkowane jest powierzchnią gołębnika i liczebnością gołębi w hodowli?.
2. Jak utrzymać celibat, jak zorganizować zasady bezkolizyjnego przemieszczania się samców (wdowców) i samic (wdów)?.
3. Ile czasu zajmuje hodowcy prowadzenie codziennych systematycznych czynności w hodowli?.
4. Wdowy to także super lotniczki, to gołębie z charakterem. Czy wdowy muszą być tak samo trenowane jak wdowce?.
5. Wdowieństwo totalne a hodowla i wychów młodego pokolenia.
6. Lista głównych błędów popełnianych przez hodowców, które mogą zaburzyć system wdowieństwa totalnego.

1. CZY LOTOWANIE WDOWIEŃSTWEM TOTALNYM UWARUNKOWANE JEST POWIERZCHNIĄ GOŁĘBNIKA I LICZEBNOŚCIĄ GOŁĘBI W HODOWLI?.

Pośród hodowców, którzy już osiągnęli sukces w lotowaniu metodą wdowieństwa totalnego powszechnie panuje opinia, że system lotowania gołębi metodą wdowieństwa totalnego może być stosowany w każdej hodowli, bez względu na powierzchnię, jaką zajmuje hodowla jak też liczebność gołębi w hodowli. Czynnikiem, który głównie warunkuje osiągnięcie sukcesu w stosowaniu tej metody jest funkcjonalne zorganizowanie bezkolizyjnego przemieszczania się samic wdów i samców wdowców podczas codziennych oblotów w około gołębnika oraz podczas treningów. Tak jak przy każdej innej metodzie lotowania, w metodzie „wdowieństwa totalnego" kluczem do sukcesu jest także reguła oparta o systematyczne i skuteczne zarządzanie zespołem lotowym gołębi, tydzień po tygodniu. W metodzie tej nie ma prowizorki, hodowca musi mieć na to czas. Stan taki wręcz wymusza u hodowcy i jego gołębi, że przez wiele tygodni lotów powinno się rozumieć obowiązujące zasady, które wynikają z metody lotowania i na bieżąco wyczuwać zachowanie się swoich gołębi. Podczas całego sezonu lotowego można stosować jednocześnie loty samic i samców jak też w niektórych tygodniach można lotować metodą klasyczną tylko jednym gołębiem z pary lotników, drugi w tym czasie oczekuje na jego przylot. Wszystko zależy od poziomu motywacji, typu i długości lotu oraz od innych nieprzewidzianych okoliczności (np. zawieszeniu się partnera w locie.)

Znanych jest wiele mistrzowskich hodowli, które pomimo małej powierzchni hodowli oraz niewielkiej ilości gołębi w zespole lotowym potrafią zdobywać mistrzowskie pozycje na poziomie rejonu czy kraju. Znane są także hodowle, które potrafią maksymalnie wykorzystać ograniczenia powierzchni i lotują zespołami lotników wynoszących nawet 50 par gołębi. Wszystko zależy od organizacji i ilości osób zajmujących się hodowlą.

Przykłady niektórych mistrzowskich hodowli, które rywalizacji w Oddziale, Rejonie oraz GMP z sukcesami lotują metodą wdowieństwa totalnego. Wspólną cechą tych hodowli jest zajmowanie minimalnej powierzchni na hodowlę oraz, że dysponują one nie za dużym liczebnie zespołem lotowym.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 / Strona. 1

WITOLD RADKIWSKI: Oddział PL 0211 LUBLIN.
Hodowla umiejscowiona przy posesji mieszkalnej, jednorodzinnej.
Wielkość posesji przeznaczona na hodowlę: około 120 m2
Gołębniki typu ogrodowe, drewniane, parterowe.
Zespół lotowy: około 35 par (wdowce i wdowy).
Metoda lotowania: w zależności od fazy trwania sezonu lotowego lub długości lotów stosowane są metody jak: gniazdowa, wdowieństwo totalne, wdowieństwo klasyczne, oraz wdowieństwo przemienne wdowce lub wdowy.

ZBIGNIEW KORSZLA: Oddział PL 0210 KRASYSTAW.
Hodowla umiejscowiona przy posesji mieszkalnej, jednorodzinnej.
Wielkość posesji przeznaczona na hodowlę: około 90 m2
Gołębniki typu ogrodowe, drewniane, parterowe.
Zespół lotowy: około 30 par (wdowce i wdowy).
Metoda lotowania: w zależności od fazy trwania sezonu lotowego lub długości lotów stosowane są metody jak: gniazdowa, wdowieństwo totalne, wdowieństwo klasyczne oraz wdowieństwo przemienne (wdowce lub wdowy.)

WIESŁAW KUREK: Oddział PL 04 PIASECZNO.
Hodowla umiejscowiona przy posesji mieszkalnej, jednorodzinnej.
Wielkość posesji przeznaczona na hodowlę: około 130 m2
Gołębniki typu ogrodowe, drewniane, parterowe.
Zespół lotowy: około 35 par (wdowce i wdowy).
Metoda lotowania: w zależności od fazy trwania sezonu lotowego lub długości lotów stosowane są metody jak: wdowieństwo totalne, wdowieństwo klasyczne samcami, samicami oraz wdowieństwo przemienne: wdowce lub wdowy.

STANISŁAW KARPIEL: Oddział PL 0439 PODHALE TATRY.
Hodowla umiejscowiona przy posesji mieszkalnej, jednorodzinnej.
Wielkość posesji przeznaczona na hodowlę: około 90 m2
Gołębnik typ" góralski – gospodarczy", drewniany ma poddaszu.
Zespół lotowy: około 50 par (wdowce i wdowy).
Metoda lotowania: w zależności od fazy trwania sezonu lotowego lub długości lotów stosowane są metody jak: wdowieństwo totalne, wdowieństwo klasyczne (samce, samice), oraz wdowieństwo przemienne: wdowce lub wdowy.

Tomasz Witek & Alojzy Wojaczek: Oddział PL 0119 GODÓW.
Hodowla umiejscowiona przy posesji mieszkalnej, jednorodzinnej.
Wielkość posesji przeznaczona na hodowlę: około 90 m2
Gołębniki typu gospodarczego, murowane parterowe.
Zespół lotowy: około 35 par (wdowce i wdowy).
Metoda lotowania: w zależności od fazy trwania sezonu lotowego lub długości lotów stosowane są metody jak: wdowieństwo totalne, wdowieństwo klasyczne (samce, samice), oraz wdowieństwo przemienne: wdowce lub wdowy.

Korzyścią, która bezpośrednio wynika z stosowania „metody totalnego wdowieństwa" jest to, że metoda ta wymusza optymalne wykorzystanie dostępnej powierzchni hodowli, szczególnie w przypadku, kiedy uzależniona jest przez ograniczenia zabudowy. Zazwyczaj dotyczy to hodowli, które umiejscowione są w ogródkach działkowych lub na posesjach domów jednorodzinnych. Metoda totalna pozwala także na efektywne zarządzanie małą ilością gołębi.

- Korzyścią jest także to, że metoda ta wręcz narzuca prowadzenie systematycznej selekcji wszystkich gołębi w hodowli. Prowadzenie takiej selekcji wręcz wymuszone jest ograniczeniem powierzchni w hodowli i uniknięciem problemów związanych z przepełnieniem gołębi.
- Jednoczesne lotowanie samców i samic podczas kilku sezonów pozwala na wyselekcjonowanie gołębi w hodowli pod względem ich predyspozycji lotowych. Zasady wdowieństwa totalnego, ograniczenia powierzchni oraz duże obciążenie czasowe wręcz narzucają u hodowcy bardzo praktycznego podejścia do organizacji całej hodowli, łącznie z rozpłodem i hodowlą gołębi młodych.
- Utrudnieniem i realnym zagrożeniem dla funkcjonowania systemu wdowieństwa jest także sytuacja, kiedy zbyt duża ilość gołębi (samic i samców) powraca z lotu w tym samym czasie.
  Gołębie, które powracają z pierwszych lotów z krótkich odległości są bardzo witalne i potencjalnie mogą zbyt długo przebywać razem z innymi gołębiami-singlami na zewnątrz lub w środku gołębnika. Dotyczy to w szczególności samic, których partnerzy jeszcze nie powrócili z lotu. Stwierdzone jest, że samice są bardziej nerwowe, kiedy muszą oczekiwać na swego partnera. Brak kontroli i reakcji hodowcy w odpowiednim czasie nad tymi gołębiami może w znaczący sposób zaburzyć utrwalone zarządzanie zespołem lotowym i osłabić motywację niektórych gołębi w zespole.
  Optymalnym rozwiązaniem tego problemu może być:
  Nauczenie gołębi do natychmiastowego powrotu do własnej celi gniazdowej poprzez np. oznaczenie cel gniazdowych charakterystycznymi kolorami lub zdjęciami (rozwiązanie takie często widać w katalogach mistrzowskich hodowli).

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 / Strona. 2

Innym rozwiązaniem mogą być odpowiednio dobrane pary, które posiadają mocną więź partnerską oraz mocny instynkt obrony swojego terytorium.

Także problem ten można zminimalizować poprzez usprawnienie organizacji gołębnika lotowego tak, aby ułatwić powracającym gołębiom możliwie szybkie, bezkolizyjne dotarcie do ich terytorium. Może to być odpowiednia konstrukcja cel gniazdowych oraz umieszczenie cel w dogodnym dla powracających gołębi miejscu w gołębnika.

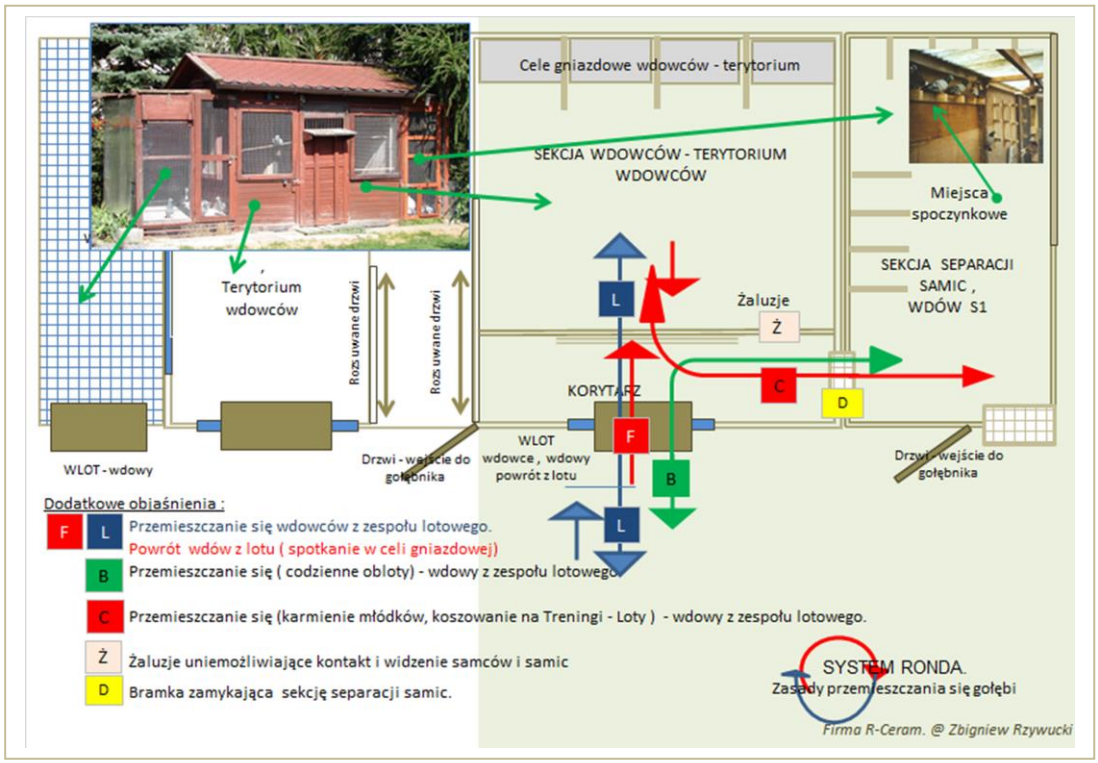
Innym praktycznym, często stosowanym rozwiązaniem, który znacząco może pogłębić u samiczek przywiązanie ich do cel gniazdowych jest wykorzystanie okresu pierwszego zimowego lęgu i wprowadzenie naprzemiennego karmienia młódków.

Dobrym rozwiązaniem jest przeprowadzenie wielu systematycznych treningów powrotu do gniazda w okresie wiosennym. Seria treningów jeszcze przed sezonem lotowym powinna mocno utrwalić u samiczek najkrótszą drogę do gniazda wdowców z oblotu z sekcji separacji samiczek.

- Realnym utrudnieniem w funkcjonowania systemu oraz dużym obciążenie czasowym dla hodowcy jest także sytuacja, kiedy gołębniki lotowe hodowców uczestniczących w lotach są mocno rozprzestrzenione i nie są na kierunku lotów. W wielu skrajnych przypadkach różnice te mogą wynosić powyżej 70 km. W efekcie takiej sytuacji lub z powodu uciążliwości lotu, gołębie uczestniczące w locie nie powracają w wymaganym konkursowo czasie. Zbyt duże różnice czasowe powracających gołębi, w szczególności samic mogą mocno zaburzyć motywacje w całym zespole lotowym samców. Istotne jest, aby w takich przypadkach sytuację tę kontrolował hodowca i w porę zadziałał. *Jednorazowy brak działań systemowych nie zaburzy u nich motywacji.*

2. JAK ZORGANIZOWAĆ BEZKOLIZYJNE PRZEMIESZCZANIE SIĘ WDOWCÓW I WDÓW.

Funkcjonalne zorganizowanie bezkolizyjnego przemieszczania się samców (wdowców) i samic (wdów) podczas codziennych oblotów, treningów z wywózką oraz w czasie lotu (koszowanie i powrót) stanowi klucz do sukces w lotowaniu, nie tylko na jeden tydzień.

Prezentowany model „RONDA" bazuje na sytuacji, w której gołębnik lotowy posiada tylko jeden wylot / wlot oraz korytarz wewnętrzy, który oddziela sekcję lotową wdowców od sekcji separacji samic, wdów. W zależności od zagospodarowania hodowli, typu gołębnika i możliwości hodowcy, organizacja bezkolizyjnego przemieszczania się gołębi może ulegać modyfikacji.

Głównym założeniem takiego ruchu jest: najmniej komplikacji w przemieszczaniu się gołębi, ruch gołębi tylko za pozwoleniem hodowcy oraz kontrolowane utrzymanie separacji i celibatu w całym zespole lotników. Przy planowaniu takiej organizacji warto posłużyć się przykładami z życia, jak na przykład z rozwiązań RONDA w ruchu drogowym.

OPIS FUNKCJONOWANIA SYSTEMU RONDA.

Opis głównych dróg przemieszczania się gołębi w okresie przygotowania do sezonu oraz podczas sezonu lotowego.

- Droga ruchu (L) oznaczona kolorem niebieskim obrazuje ruch SAMCÓW WDOWCÓW podczas codziennych oblotów, treningów oraz podczas lotów. *Samce mają najkrótszą drogę [L] przemieszczania się z zewnątrz do w gołębniku. Ich terytorium to wlot / wylot, korytarz oraz wnętrze gołębnika „ sekcja wdowców". W czasie, kiedy wdowce trenują, żaluzje [Ż] są podniesione a bramka [D] oddzielająca samice przebywające z sekcji separacji jest zamknięta. W przypadku, kiedy zachodzi potrzeba, hodowca może opuścić żaluzje i zacienić wnętrze sekcji wdowców (dzieje się to w przypadku np. koszowania). W czasie, kiedy samce trenują istnieje dogodny moment na wykonanie takich czynności jak na przykład sprzątanie, karmienie itp.*
- Droga ruchu (B), oznaczona kolorem zielonym obrazuje drogę poruszania się przez SAMICE WDOWY podczas codziennych oblotów w około gołębnika.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 / Strona. 3

Droga (B) z sekcji „spoczynku samic" do wylotu - wlotu oraz bramka [D] jest otwarta. W czasie tym zamknięta jest „sekcja wdowców" i zasłonięte są żaluzje, tak, aby samice nie wyczuwały obecności samców, „celibat". Samice poruszają się tylko w obszarze „sekcja wdów", korytarz i wlot - wylot). W czasie, kiedy samice trenują istnieje dogodny moment na wykonanie czynności takich jak na przykład sprzątanie, karmienie itp.

Po zakończeniu treningu i przejściu samic do „sekcji spoczynku" ponownie zamykana jest bramka [D] w korytarzu oraz podnoszone są żaluzje [Ż] w sekcji wdowców (decyzja należy do hodowcy).

- Droga ruchu oznaczona kolorem czerwony (F) obrazuje drogę poruszania się „SAMIC – WDÓW" podczas powrotu z treningu z wywózką, podczas powrotu z lotu.

  Samice wdowy podczas powrotu treningu, z lotu mają wolny wstęp do „sekcji wdowców – terytorium". Bramka zamykająca dostęp do sekcji separacji samic jest zamknięta i otwierana jest tylko za pozwoleniem hodowcy, po odbytej randce.

  Po zakończeniu spotkania z samcami za pozwoleniem hodowcy, samice z „sekcji wdowców" poprzez korytarz i bramkę przemieszczają się do sekcji spoczynku, zamykana jest bramka[D]. Po ustalonym przez hodowcę czasie spotkania samców i samic, opuszczane są żaluzje. Działanie takie przyczynia się do uspokojenia gołębi i usprawnia przemieszczanie się samic.
- Droga ruchu (C) oznaczona kolorem czerwonym obrazuje drogę ruchu „SAMIC – WDÓW" podczas przemiennego karmienia młodych, podczas koszowania na trening z wywózką lub podczas koszowania na lot.

  Za pozwoleniem hodowcy, samice wdowy podczas przemiennego karmienia młodych mają wolny wstęp do „sekcji wdowców – terytorium". W tym czasie nie ma samców - wdowców a w celach gniazdowych lub na podłodze gołębnika znajduje się młódki. Po przejściu samic do sekcji wdowców bramka zamykająca dostęp do sekcji „separacji samic" jest zamykana. Otwierana jest tylko w przypadku powrotu ich z przemiennego karmienia młódków. Przy koszowaniu gołębi bramka jest zamknięta.
  W zależności od sytuacji żaluzje są opuszczane.

Sekcja „separacji wdów" powinna posiadać osobne wejście, które umożliwia hodowcy swobodne sprzątanie pomieszczenia, karmienie, kąpiel lub prowadzenie innych działań związanych z przebywaniem samic w sekcji.

Wkładanie samic na trening z wywózką, na lot zawsze odbywa się w pomieszczeniu – sekcji wdowców. Stan taki ma na celu ciągłe utrwalanie motywacji samic oraz wspomaga utrzymywać więź z celą gniazdową wdowców, jako ich wspólne terytorium. W przeważającej ilości przypadków nie pokazuje się samcom samic w celach gniazdowych przed lotem. Po zakoszowaniu samców na lot, sekcja wdowców jest otwierana dla samic i stanowi terytorium tylko dla samic przed koszowaniem.

Żaluzje [Ż] odgrywają bardzo pożyteczną rolę w funkcjonowaniu systemu wdowieństwa totalnego: utrzymują kontrolowany celibat samców i samic oraz zapewniają spokój gołębi. Widzenie i wzajemny kontakt gołębi następuje tylko za pozwoleniem hodowcy. Żaluzje bardzo pomagają podczas wkładania samców i samic na lot. Usprawniają ten proces, gołębie są mniej zestresowane, rozdrażnione oraz pomagają optymalizować czas wymagany na tę czynność. Żaluzje po upuszczeniu powinny znacznie zaciemniać wnętrze sekcji samców.

3. ILE CZASU ZAJMUJE HODOWCY WYKONYWANIE CODZIENNYCH SYSTEMATYCZNYCH CZYNNOŚCI W HODOWLI ZWIĄZANYCH Z SYSTEMEM LOTOWANIA.

Powszechnie stwierdzone jest, że realnym zagrożeniem w funkcjonowaniu systemu wdowieństwa jest brak czasu i niesystematyczność w działaniach prowadzonych przez hodowcę. W szczególności, kiedy dotyczy to codziennych oblotów wdowców i wdów, wykonaniu zaplanowanych treningów z wywózką gołębi, w działaniach, których celem jest szeroko pojęta motywacja gołębi. Istotnym zagrożeniem jest także nieprawidłowo dobrany program żywienia.

Bez względu na inne uwarunkowania związane z system totalnym, system ten wymaga pełnej dostępność czasu hodowcy na codzienne, powtarzające się o ustalonej godzinie treningi samców i samic (rozdział płci). Praktycznie stwierdzone jest, że w przypadku, kiedy hodowca dysponuje tylko jednym zespołem par lotników, wymagana dostępność hodowcy na nadzór nad zespołem to minimum 4,5 godziny/dzień. Także przy planowaniu czasu hodowcy nie powinno zapominać się o dodatkowym czasie na inne wykonanie innych czynności związanych z całą hodowlą, w tym na gołębie w rozpłodzie, gołębie młode,. Hodowca, który aktywnie pracuje zawodowo, w przypadku, kiedy nie ma on osoby do pomocy z pewnością będzie miał duże problemy z pełną realizacją wszystkich działań wymaganych przez system.

Jednym ze sposobów, który wymiernie minimalizuje czas hodowcy na nadzór nad codziennym oblotem jest optymalizacja organizacji codziennych treningów samic i samców.

Jednym z stosowanych rozwiązań jest opcja, że w pierwszej kolejności, po zakończeniu treningu i przejściu samic do sekcji separacji następuje faza treningu dla samców. Powrót samców do sekcji samców już tak nie jest rygorystyczny, nie istnieje ryzyko konsekwencji dłuższego przebywania ich na dachu, połączeń jednopłciowych jak w przypadku samic. Także nie ma przeciwwskazań, kiedy treningi samców prowadzone będą w tym samym czasie z samcami z innych zespołów lotowych.

Przy założeniu, że do lotów przeznacza się więcej liczebnie par lotowych lepiej i bezpieczniej jest stworzyć np. jeden większy liczebnie zespół lotowy samic a samce wdowce podzielić na mniejsze oddzielne zespoły o liczebności od 10 do 12 gołębi. Znacznie to ułatwi zarządzanie i ograniczy czas na organizację codziennych czynności.

4. WDOWIEŃSTWO TOTALNE A HODOWLA I WYCHÓW MŁODEGO POKOLENIA.

Nie powinno podlegać dyskusji stwierdzenie, że podstawą każdej hodowli jest optymalny wychów młodego pokolenia, które pochodzi z własnej hodowli. Ograniczenie powierzchni zajmowanej przez hodowlę wręcz wymusza praktyczne podejście w tym temacie. Jednym z rozwiązań, które powszechnie praktykowane jest w mistrzowskich hodowlach lotujących wdowieństwem totalnym jest stosowanie pełnego lęgu zimowego. Wymierną korzyścią wynikającą z takiego podejścia jest:

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 / Strona. 4

- *Hodowla nowego pokolenia młodych lotników, które może być już układane do lotów gołębi młodych metodą separacji płci – wdowieństwa. Badania wykazują, że metoda lotowania separacją pozwala na osiąganie znacznie lepszych wyników od lotowania tradycyjnego.*
- *Wprowadzenie wstępnej selekcji gołębi młodych na ich podatność do lotowania metodą wdowieństwa totalnego. Eliminacja gołębi nerwowych oraz gołębi ze skłonnościami do połączeń jednopłciowych. Ważną uwagę należy przywiązywać do gołębi o dużym „instynkcie do terytorium".*
- *W lęgu zimowym wielu hodowców praktykuje łączenie gołębi z rozpłodu z gołębiami z zespołu lotowego. Do takiego łączenia wybiera się samce i samice, które już wykazały wybitne osiągnięcia lotowe oraz gołębie, które posiadają odpowiednie cechy dziedziczenia istotne dla hodowcy.*
- *Praktykowane są przy tym działania, że do rozpłodu przeznacza się samiczki wdowy 3, 4 letnie, które mają już utwierdzone osiągnięcia lotowe oraz posiadają cechy dziedziczenia oczekiwane przez hodowcę. Organizm takich gołębi nie jest jeszcze tak mocno wyeksploatowany i gwarantuje, że wydadzą witalne młode pokolenie. W miejsce tych samic umieszcza się samiczki roczne lub dwuletnie, które mają odpowiednie zdrowie i witalność i mają predyspozycje do lotowania w zespole i w separacji wdów.*
- *Wymierną korzyścią, która bezpośrednio wynika z zimowego lęgu gołębi rozpłodowych, wdowców i wdów w sekcji lotowej jest przyzwyczajanie lotników do ich nowego gniazda, terytorium w sekcji lotowej. W okresie tym poprzez przemienny system karmienia młódków, przechodzenie samic z karmienia z sekcji separacji do cel gniazdowych utrwala się nich nawyk bezkolizyjnego przemieszczania się z sekcji separacji do wybranych gniazd. System zimowego odpoczynku i rozpłodu należy traktować, jako wstępny okres ćwiczeń przed okresem lotowym.*

5. CZY WDOWY MUSZĄ BYĆ TAK SAMO TRAKTOWANE JAK WDOWCE?.

WDOWY TO TAKŻE SUPER LOTNICZKI. TO GOŁĘBIE WRAŻLIWE I Z CHARAKTEREM. Chcąc efektywnie lotować metodą wdowieństwa totalnego, bezwzględnie należy zapomnieć o nawykach z lotowania metodą gniazdową czy wdowieństwem klasycznym. W wdowieństwie totalnym, samice wdowy to nie są przystawki do lotników samców, to są także pełnowartościowe wyczynowe gołębie. Jeśli chce się uzyskiwać dobre wyniki w lotach to każdy gołąb w zespole (bez względu na płeć) musi otrzymać wymaganą dawkę energii. Wielu hodowców lotujących wdowieństwem totalnym zbudowało mistrzowską pozycję na sile lotowej samic. Takim przykładem może być hodowla Wiesława KURKA (*opis na stronie 2*). W hodowli tej samiczki wdowy wielokrotnie zdobywały i będą zdobywać czołowe nagrody na szczeblu rejonu i kraju.

Kilka istotnych uwag, o których nie można zapominać w zarządzaniu zespołem samic wdów - lotniczek:

- Przy karmieniu wszystkich gołębi w zespole lotowym bezwzględnie należy pamiętać o sprawdzonej zasadzie: im więcej kalorycznej karmy pozyskuje gołąb tym więcej musi trenować, tak, aby jego organizm nie był nadmiernie zatłuszczany. Większość efektów procesu trawienia powinno być kumulowane w tkance mięśniowej oraz wątrobie. Samiczki obficie najedzone, niezmęczone to potencjalny problem w sekcji separacji. *Karm wdowy niezbyt ciężko, utrzymuj je trochę głodne. Kiedy, zauważysz, że samice po posiłku wykazują oznaki podniecenia – gruchają i grupują się jednym miejscu to oznaka, że możesz mieć problem z " lesbijskim" łączeniem się i nagłą utratą motywacji. Samiczki, które systematycznie wykazują takie skłonności należy bezwzględnie odseparować i czasowo usuwać z zespołu. Separacja tych samiczek w oddzielnej wolierze, na dwa lub trzy tygodnie oraz odpowiednia dieta obniżająca popęd seksualny zazwyczaj pomaga powrócić im do zespołu.*
- Podczas organizacji zespołu samic, jeszcze przed sezonem lotowym warto dodatkowo do zespołu dołączyć dwie lub trzy wolne samice zastępcze, które będą od samego początku uczestniczyć w życiu zespołu samców. W okresie tym zostaną przez wszystkie samce poznane i zaakceptowane. W czasie tym samice poznają też zwyczaje i hierarchie, jakie panują w sekcji wdowców i nie będzie problemów z szybkim przyzwyczajeniem ich do pustej celi gniazdowej wdowca. Praktycznie udowodnione jest, że odpowiednim okresem na organizację zespołu wdów i sekcji separacji jest jesień, można to wykonać przy okazji rozdzielenia płci.
- Zazwyczaj optymalną ilością samic w zespole lotowym w jednej sekcji separacji jest od 12 do 16 samic, łatwiej jest nimi zarządzać.
  W przypadku braku miejsca na rozbudowanie hodowli, sekcję separacji wdów można zorganizować tak, aby liczyła ona do 20 szt. Takie rozwiązanie można stosować w fazie budowy zespołu lotowego, kiedy głównym celem lotowania jest ostra selekcja gołębi w hodowli. Jednak podstawowym warunkiem takiego działania jest jednoznaczna selekcja ukierunkowana na wyborze tylko tych samiczek, które pasują do całego zespołu lotowego. Jednak działanie takie nie może kończyć się przepełnieniem gołębnika.

Obraz 7

Aby zabezpieczyć się przed przypadkami jednopłciowych połączeń, sekcja separacji samic powinna posiadać rozwiązania uniemożliwiające im takie połączenia.
Jednym z propozycji rozwiązania tego problemu jest zastosowanie indywidualnych siodełek, które umieszczone są na różnych poziomach (przykład jak na obrazie 7). Rozwiązanie takie wprowadza dodatkowo samoistny system hierarchii i rywalizacji o dogodne miejsca.
Podczas obserwacji można to wyraźnie zauważyć, jak zachowują się samiczki, jak zajmują stałe miejsca, jak o nie walczą. Dobrym rozwiązaniem jest także odpowiedni kształt ruchomej podłogi, który utrudnia im wzajemne łączenie się.
Okres jesiennej separacji umożliwia hodowcy nauczenie samic żyć w grupie „spokojnie". Dzięki czemu hodowcy będą mogli dowiedzieć się więcej o swoich wdowach zanim zostaną wprowadzone do właściwego systemu lotowania. O ile to możliwe i nie ma jastrzębi w okolicy, w okresie tym ważne są cykliczne obloty. W tym okresie utrata energii jest dla nich wręcz zalecana i będą się uspokajać.

6. LISTA GŁÓWNYCH BŁĘDÓW POPEŁNIANYCH PRZEZ HODOWCÓW, KTÓRE MOGĄ ZABURZYĆ SYSTEM WDOWIEŃSTWA TOTALNEGO.

- Bezkrytyczne przyjmowanie porad i powielanie niesprawdzonych rozwiązań.
  W wielu przypadkach hodowcy, którzy rozpoczynają doświadczenia z lotowaniem wdowieństwem bazują na informacjach pochodzących od innych hodowców. Niesprawdzonych w praktyce działań lub działań, które są specyficzne tylko dla danej hodowli. Bezkrytyczne

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 /

przyjmowanie i powielanie takich rozwiązań niejednokrotnie kończy się utratą wielu gołębi już po kilku lotach. Aby ustrzec się przed takimi przypadkami warto studiować publikowane opisy mistrzowskich hodowli i polegać na mądrości życiowej samego hodowcy.

- System totalny, bez względu na inne uwarunkowania wymaga pełnej dostępność czasu hodowcy na przeprowadzenie codziennych (lub dwa razy dziennie), powtarzających się o ustalonej godzinie treningów samic i samców i (rozdział i separacja płci).
  Wszystkie działania związane z funkcjonowaniem systemu nie mogą być kwestią przypadku - przypadek to nie jest system. Działania z przypadku nigdy nie gwarantują osiągnięcia satysfakcji hodowcy, niejednokrotnie efektem tego stanu jest nagła utrata znacznej ilości gołębi już po kilku lotach.
- Zbyt przedmiotowo traktowanie gołębi w zespole lotników lub nadmierne przepełnienie gołębnika lotowego.
  Zawsze należy mieć na uwadze fakt, że gołębie są to istoty żywe, które mają charakter i są mocno przywiązane do swojego miejsca. Badania wskazują, że nie potrzeba dużej ilości gołębi, aby osiągnąć założony cel, a przepełnienie stwarza wysokie ryzyko popełnienia wielu błędów.
- Zbyt skomplikowany „System RONDA" w efekcie codzienne przemieszczanie się gołębi wzbudza u nich lęk lub wzmaga u nich nadmierne podniecenie nerwowe*. Hodowcy, którzy praktycznie pierwszy raz wdrażają system bezkolizyjnego przemieszczania się gołębi decydują się działać na skróty lub z powodu braku czasu nie wykonują lub przyśpieszają wymagane działania. W wyniku nadmiernej ingerencji hodowcy lub przypadku nieprzemyślanych działań, w pewnym momencie można zauważyć u gołębi nagłą zmianę w ich zachowania się. Niejednokrotnie następuje u gołębi załamanie chęci do codziennych oblotów lub w przypadku samiczek widać, że stają się oporne w przemieszczanie się do sekcji spoczynku. Potencjalną przyczyną tych problemów może być zbyt obfite karmienie, nieprzyjazne warunki panujące w pomieszczeniu separacji samic lub zbyt nerwowa i częsta ingerencja hodowcy np. chwytanie, straszenie i ponaglanie gołębi do szybkiego przemieszczania się.*
- Zbyt częste pokazywanie samic i samców podczas treningów z wywózką lub podczas pierwszych tygodni lotów.
  System wdowieństwa totalnego organizowany jest nie tylko na jeden lot. Motywację powrotu należy budować stopniowo, dozować i pielęgnować przez cały sezon lotowy, przez wiele tygodni. Stan taki wręcz wymusza na hodowcy i jego gołębiach, że przez wiele tygodni lotów powinno się rozumieć obowiązujące zasady, które wynikają z metody lotowania i na bieżąco wyczuwać zachowanie się swoich gołębi. Wiedza na temat lotowania pozwala hodowcy, że podczas całego sezonu lotowego można stosować jednocześnie loty totalne samic i samców, jak też w niektórych tygodniach można lotować metodą klasyczną tylko jednym gołębiem z pary lotników, drugi w tym czasie oczekuje na jego przylot. Przy znacznej obniżce wyników lotowych, w niektórych przypadkach praktykowane są także działanie polegające na organizowaniu kontrolowanego wspólnego(przez kilka godzin) przebywania małżonków razem w sekcji wdowców. Działania takie głownie uzależnione są od poziomu motywacji, typu i długości lotu oraz od innych nieprzewidzianych okoliczności. Działania te szczególnie efektywne są w drugiej połowie sezonu lotowego.
- U wdów może wystąpić wysokie emocjonalne podniecenie, mogą zacząć gruchać i szukać partnerek do jednopłciowych połączeń lub może u nich wystąpić nagła oziębłości w stosunku do samców partnerów.
  W przypadku, kiedy to się stanie, przestają nagle trenować i możemy zapomnieć o lotowaniu przez kilka tygodni. Powód takiego zachowania może różne źródła przyczyny. Może być spowodowany poprzez zbyt obfite karmienie, brak intensywnych ćwiczeń, niewłaściwego składu karmy (zbyt duża ilość ziarna pobudzającego) lub w efekcie nadmiernego wyczuwania obecności samców. Aby unikać takich sytuacji należy w sposób kontrolowany osłabić ich popęd seksualny. Optymalnym, sprawdzonym rozwiązaniem jest wkładanie samiczek na loty, co tydzień, nawet w przypadku, jeśli były one na locie długodystansowym. Stan fizycznego zmęczenia znacząco uniemożliwi im łączenie się między sobą. Dobrze jest, aby hodowcy, którzy nie mają doświadczeń w tym temacie, szczególnie w okresie wiosennych ociepleń, (kiedy dni są dłuższe) więcej czasu poświęcali na obserwację zachowań samic.
- Zbyt szybkie podejmowana jest decyzja o wprowadzeniu do zespołu dublerów (głównie samiczek).
  W przypadku zawieszenia się na locie lub zagubienia jednego z pary gołębi, warto poczekać tydzień lub dwa i spróbować lotować tylko jednym pozostałym małżonkiem i motywować jego formę lotową z pozycji miski lub celi gniazdowej. Zbyt pochopnie wprowadzenie do zespołu samiczek, wdów zastępczych lub dzielenie się wspólną samiczką nigdy nie będzie lepszym rozwiązaniem niż samica, która sama zaakceptowała samca z wyboru. Nie obawiaj się używać samiczek rocznych, uzyskują tak samo dobre wyniki w lotach krótkich i jednodniowych jak gołębie starsze a kojarzą się mniej.
- Samiczki wdowy przebywające w gołębniku lotowym lub w sekcji separacji nie powinny mieć najmniejszego pojęcia, gdzie znajdują się samce, nie powinny ich słyszeć. *Do tego służy RONDO i żaluzje. Systematyczne stosowanie zasad ronda spowoduje, że po każdym locie szybko wejdą do gołębnika i będą spokojne i nie nierozdrażnione.*
- Praktycznie stwierdzone jest, że wypuszczanie pojedynczo samiczek z kosza treningowego może powodować u nich zdenerwowanie i rozdrażnienie. *W efekcie tego mogą one zbyt długo przebywać razem na dachu gołębnika po powrocie z treningu. Wypuszczanie samiczek, jako cały zespół znacznie usprawni wchodzenie oraz będzie utrwalać u nich życie w zespole.*

Autor publikacji: Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ 08.10.2019 / Strona. 6